

ת"פ 44036/06/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד טארוק אלקרינאוי- בעצמו, טאלב אלקרינאוי-בעצמו, שניהם

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 44036-06-21 מדינת ישראל נ' אלקרינאוי ואח'

כבוד השופט יניב בן הרוש
בפני
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל-תביעות נגב
ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה

נגד
הנאשמים
1. טארוק אלקרינאוי-בעצמו
2. טאלב אלקרינאוי-בעצמו
שניהם ע"י ב"כ עוה"ד אפרת צרפתי

גזר דין

1. ביום 19.7.21 הורשעו הנאשמים על ידי כבוד השופט טל לחיאני שהם, על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירות של קשירת קשר לעשות פשע לפי **סעיף 499(א)(1)** לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושימוש ברכב ללא רשות לפי **סעיף 413ג סיפא** לחוק העונשין.

1. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 10.6.21 עקבו הנאשמים אחרי רכבה של הגב' פטחיה אלהוזייל (להלן: "**הרכב**"), עד שחנתה בחניית עפר ברחוב הצ"ג בבאר שבע ולאחר שעזבה את הרכב, נכנס אליו נאשם 2, התניע ונסע מהמקום כשנאשם 1 נוסע אחריו ואלה נטשו את הרכב במקום אחר.

2. בדיון שהתקיים ביום 12.9.22 טענו הצדדים לעונש.

תמצית תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר שהוגש ביום 30.3.22 בעניינו של נאשם 1, סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם, הרקע ההשכלתי, ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. הנאשם כבן 29, נשוי, אב לשלושה ילדים ולפרנסתו עובד כקבלן בניין. שירות המבחן תיאר כי תחילה הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו ותיאר מצב דברים אחר אולם בהמשך הצטער ולקח אחריות חלקית על המעשים. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל נטייה להיגרר אחר אחרים וכי יש להטיל ספק בכנות דבריו ובשל זאת לא יכול היה לבחון את דפוסי התנהגותו של הנאשם ובאם ישנה נזקקות טיפולית. עם זאת המלצת שירות מבחן היתה לענישה שיקומית בדמות שירות לתועלת הציבור.

4. בתסקיר שהוגש ביום 31.3.22 בעניינו של נאשם 2, סקר שירות המבחן את אורחות חיי הנאשם, הרקע ההשכלתי, ומצבו התעסוקתי והמשפחתי. הנאשם כבן 42, נשוי, אב לארבע ילדים ולפרנסתו עובד כמורה לחינוך

עמוד 1

מיוחד ומדריך כושר. הנאשם תיאר בפני שירות המבחן כי תכנן לגנוב את הרכב בעוד שנאשם 1 כלל לא היה מודע לכך ואף ניסה להניא אותו מכך. שירות המבחן התרשם כי מדובר בנאשם בעל נטייה להתנהגות לא אחראית שנובעת מהלחץ המשפחתי במופעל עליו אך עם זאת בעל דפוס התנהגותי מרצה כשמדובר בגורם סמכות, עוד התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע. המלצת שירות מבחן הינה לענישה שיקומית בדמות שירות לתועלת הציבור וזאת ללא הליך טיפולי שכן לשיטתה יתקשה להיתרם אליו.

טיעוני הצדדים:

5. **ב"כ המאשימה**, תיארה את העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים, כשטענתה היו מתוכננות. הערך החברתי שנפגע הינו קניינו של האדם. ב"כ המאשימה עתרה למתחם של 11 חודשי מאסר ועד 20 חודשי מאסר, מבלי שתמכה זאת בפסיקה. בהיעדר עבר פלילי סברה כי יש להטיל על הנאשמים עונש ברף התחתון של המתחם, לצד עונשים נלווים.

6. **ב"כ הנאשמים** טענה כי מתחם העונש לו עתרה המאשימה אינו תואם את תיקון כתב האישום וכי מתחם העונש הראוי בנסיבות אלה ומתוך הפסיקה אליה הפנתה, נע בין של"צ למספר חודשי עבודות שירות. לשיטתה, מעשי הנאשמים אינם עומדים ברף העליון של קשירת הקשר ולא קדם להם תכנון מוקדם. עוד ציינה כי לא נפתחו לנאשמים תיקים חדשים מאז אירועי כתב האישום. ב"כ הנאשמים עתרה להטלת עונש בכפוף להמלצות שירות המבחן.

7. **נאשם 1** הביע צער על מעשים, אמר שהוא רוצה לחזור לעבודתו וביקש לקבל את עמדתה של באת כוחו.

8. **נאשם 2** הביע צער על המעשים, ציין שלומד לתואר שני וכי יש לו משפחה לתמוך בה וביקש גם הוא לקבל את עמדתה של באת כוחו.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. היות וכתב האישום מתאר אירוע הומוגני אחד שחלקיו קרובים בזמן ובמקום, והם פוגעים באינטרס מוגן אחד, הרי שמן הראוי לקבוע מתחם עונש אחד ומשותף לשתי העבירות.

10. בהתאם לתיקון מס' 113, סע' 40ג(א) לחוק העונשין בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש הראוי עליו להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

11. במעשיהם פגעו הנאשמים בקניין המתלוננת, גם אם באופן זמני, תוך נטילת רכבה ללא מתן רשות והעברתו למקום אחר. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הנמוך משום שהרכב הושב למתלוננת ולא נגרם לו כל

נזק.

מדיניות הענישה הנוהגת:

12. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי למעשי הנאשמים היא העונש שקבע המחוקק בעבירת של קשירת קשר לעשות פשע - 7 שנות מאסר ושימוש ברכב ללא רשות סיפא - 5 שנות מאסר, אולם בהתאם לסעיף עבירת קשירת הקשר, סעיף 449(א)(1) סיפא לחוק העונשין, יש לגזור את העונש הנמוך מבניהם, כך שבהתאם לחוק העונש המקסימלי על מעשי הנאשמים הינו 5 שנים בלבד.

13. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת שימוש ברכב ללא רשות מלמדת, כי העונשים נעים בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בעבודות שירות.

א. ברע"פ 4630/14 **זידאן נ' מדינת ישראל** הורשע הנאשם בעבירות שבל"ר בקטנוע גנוב. בהמשך בעוד ההליכים מתנהלים ביצע עבירות פירוק חלקים מרכב, הפרת הוראה חוקית והחזקת מכשירי פריצה וצירף את התיק. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל-8 ח' מאסר בגין עבירת השבל"ר לבדה.

ב. ברע"פ 3058/18 **רחמילוב נ' מדינת ישראל**, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה ביחס לעבירת השימוש ברכב ללא רשות, הנע בין מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל, וזאת בנפרד מהעבירות הנלוות שבוצעו שם. ודוק, בית המשפט קבע כי מדובר בעבירת שבל"ר אשר מצויה על קו התפר שבין עבירת שבל"ר לבין עבירת גניבת רכב.

ג. בת"פ 10369-10-18 **מדינת ישראל נ' ראפת ערמין** הורשע הנאשם בעבירות התחזות, שימוש ברכב ללא רשות, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ד. בת"פ 10369-10-18 **מדינת ישראל נ' ערמין**, הורשע הנאשם בעבירות שבל"ר, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ושל"צ ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

ה. בת"פ 24928-10-19 **מדינת ישראל נ' אבו כף**, נגזר על נאשם בגין שימוש ברכב ללא רשות בצוותא, עונש טיפולי בדמות של"צ וזאת לאחר שקבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין חודשיים עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ו. בת"פ 17516-04-16 **אבו עמר נ' מדינת ישראל**, נגזר על נאשם בעל עבר פלילי בגין שימוש ברכב ללא רשות בצוותא, עונש טיפולי בדמות של"צ וזאת לאחר שקבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין חודשיים לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ז. בת"פ 24876-05-15 **מדינת ישראל נ' איוב אבו כף**, הורשע במסגרת הסדר טיעון נאשם ללא עבר פלילי בעבירות של שימוש ברכב ללא רשות והיזק לרכוש במזיד ואיומים והוטל עליו מאסר על תנאי ופסילה בפועל.

בחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה:

14. בפתח הדברים אציין כי התיקון שביצעה המאשימה לכתב האישום לא מאפשר להתרשם מהנסיבות הקשורות לביצוע העבירה באופן מניח דעת. תחילה, ייחסה המאשימה לנאשמים עבירת קשירת קשר לפשע וגניבת רכב, אלא שבהמשך תיקנה המאשימה את עבירת הגניבה לעבירה של שימוש ברכב ללא רשות. אף על פי כן, הותירה המאשימה את עבירת קשירת הקשר בעינה, כאשר לא ברור באיזה מובן בני אדם קושרים כך סתם קשר לעקוב אחר אישה שהקשר אליה לא ברור, לבצע עבירת שבל"ר ברכבה ולהעבירו למקום אחר ללא סיבה ומבלי שעל פניו צומחת להם כל תועלת נראית לעין מכך, וזאת על אף הסיכון הרב הכרוך בכך. זאת ועוד, המאשימה בחרה מטעמיה שלא לפרט את הסיבות לתיקון כתב האישום, (ע' 11 לפרוטוקול) והגם שאינה חייבת לעשות כן, וודאי שמצופה ממנה שתעשה כן, על מנת לשקף לציבור הרחב מה הם הטעמים לתיקון המשמעותי לכתב האישום.

15. כך או אחרת, בסופו של יום אין לבית המשפט אלא את כתב האישום המונח בפניו, וממנו עולה תמונה של אירוע שבל"ר אשר גם אם היה מתוכנן הוא אינו ברף חומרה גבוה, המניעים לאירוע לא ברורים, הנאשמים לא פרצו לרכב, לא הניעו אותו אגב עקיפת מנגנון ההתנעה ואף לא גרמו לרכב לנזק מכל סוג, הוסכם על הצדדים כי הנאשמים לא נטשו את הרכב בשטחים (ע' 11 לפרוטוקול) והרכב הושב למתלוננת כמות שהוא ללא כל נזק.

16. לאור נסיבות ביצוע העבירה, שהינן ברף הנמוך של עבירות השבל"ר וקשירת הקשר, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשעו הנאשמים נע בין מאסר מותנה, של"ץ משמעותי, קנס ופיצוי ועד ל-6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה:

17. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, יובאו בחשבון נסיבותיהם האישיות, שאינן קשורות בביצוע העבירה.

18. הנאשמים נעדרי עבר פלילי ומאז ביצוע העבירות נשוא כתב אישום זה לא נפתחו כנגדם תיקים חדשים.

19. מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשמים מנהלים אורח חיים נורמטיבי ומכלכלים את משפחותיהם, ההליך הפלילי מהווה עבורם גורם מרתיע, והטלת ענישה שיקומית עשויה למנוע ביצוע עבירות עתידיות. לא נעלם מעיניי כי השניים לא עברו הליך טיפולי, אך יש לכך משקל נמוך יותר בשים לב לכך שמדובר באנשים שלמעט אירוע יחיד זה בחייהם מנהלים אורח חיים נורמטיבי.

20. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לחומרה ולקולא, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה בן 6 חודשים, זאת למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי שלא יעברו כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ב. מאסר מותנה בן 4 חודשים, זאת למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי שהנאשם לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. פיצוי בסך 2,500 ₪ שישלם כל אחד מהנאשמים למתלוננת עד ליום 1.12.22.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ שישלם כל אחד מהנאשמים עד ליום 1.1.23, או חמישה ימי מאסר תחתו.

ה. 200 שעות של"צ אשר תבוצענה בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן, ותובא לאישור בית המשפט בתוך 60 ימים. מובהר לנאשמים כי במידה ולא יעמדו בהנחיות שירות המבחן, או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת צו השל"צ, יוכל בית המשפט להשית על הנאשמים עונשים נוספים ואחרים מאלו שהושתו עליהם.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.